

hostivický měsíčník

ROČNÍK 22

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

DUBEN 1995

Foto: Jindřich Lukášek

PŘEČTĚTE SI:

- Jde o velikonoční číslo, tedy o velikonočních zvycích a obyčejích
- Blíží se 50. výročí konce II. světové války a osvobození naší vlasti
- Kromě těchto časových témat také o hospodaření města a postupu veřejných prací
- Několik polemických příspěvků
- U příležitosti návštěvy kardinála Vika o tom, jak se v dávné historii propletly osudy našich obcí a některých pražských biskupů a arcibiskupů
- Zakončení stati o obecní policii a pokračování seriálu o železnici

**HOSTIVICKÝ MĚSÍČNÍK PŘEJE SVÝM ČTENÁŘŮM
PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ VELIKONOČNÍCH SVÁTKŮ**

ZPRÁVY Z RADNICE

HOSPODAŘENÍ MĚSTA

JAK MĚSTO HOSPODAŘILO V ROCE 1994:

Příjmy: 40 742 054,89 Kč

Výdaje: 37 586 903,53 Kč

Zůstatek: 3 155 151,36 Kč

NÁVRH ROZPOČTU NA ROK 1995:

PŘÍJMY	
Odvětví	Kč
Školní jídelny	580 000,-
Městská knihovna	30 000,-
Kulturní činnost	100 000,-
Nájem MěÚ	348 000,-
Hřbitovní poplatky	40 000,-
Vynětí staveniště ze zem. půdy	2 830 000,-
Příjmy z činnosti MěÚ celkem	3 928 000,-
Daň ze závislé činnosti	4 300 000,-
Daň z příjmu obyvatelstva	8 000 000,-
Daň domovní	1 000 000,-
Správní poplatky	1 400 000,-
Vlastní příjmy celkem	18 628 000,-
Dotace	2 973 000,-
Přebytek hospodaření za r. 1994	2 557 000,-
Užívání veřej. prostranství	100 000,-
Poplatek ze psů	70 000,-
Poplatek ze vstupného	10 000,-
Pokuty ukládané obcí	200 000,-
Jiné doplňkové příjmy	1 000 000,-
Ú H R N P Ř Í J M Ů	25 538 000,-

VÝDAJE	
Odvětví	Kč
Vodovody, kanalizace, skládka	50 000,-
Komunikace	100 000,-
Příspěvek na měst. dopravu	250 000,-
Mateřská škola	722 000,-
Základní škola	1 000 000,-
Zvláštní škola	155 000,-
Školní jídelny	880 000,-
Školství celkem	2 757 000,-

Mariánský sloup	110 000,-
Městská knihovna	274 000,-
Kulturní činnost + Hostivický měs.	177 000,-
Kultura celkem	561 000,-
Hasiči	50 000,-
Městská policie	1 136 000,-
Správa MěÚ	8 084 000,-
Vnitřní správa celkem	9 270 000,-
Sociální dávky	150 000,-
Technické služby	2 080 000,-
Ostatní služby místn. hospodářství	250 000,-
Místní hospodářství celkem	2 330 000,-

Ú H R N V Ý D A J Ů 15 468 000.-

VODA - PLYN - KANALIZACE

Byla zahájena stavba kanalizace z Jenečka do Hostivice, která probíhá ulicí Komenského ke křižovatce s ulicí Čs. armády. Provoz na Komenského ulici je nyní řízen pomocí semaforu, neboť jeden jízdní pruh je vyčleněn pro tuto stavbu. Předpokládá se, že tato akce bude trvat do konce června. Současně s položením kanalizačního potrubí zde bude položeno i potrubí pro vodovod a plyn. Tuto akci provádí firma RISL Praha s.r.o.

Kanalizace v ulici Prostřední je dokončena, zbývající stoka A3 splaškové kanalizace v ulici Čs. armády bude dokončena podle dohody s a.s. Stavby silnic a železnic v průběhu měsíce května.

Před dokončením jsou plynovody ve střední části ulice Komenského a v ulicích Lipová a Jabloňová.

Dále je před dokončením stavba plynovodu v ulici Sportovců od STS k silnici Čs. armády a podél silnice Čs. armády k odbočce plynu do skladového areálu firmy AGRAND.

Plynovod vybudovaný od křižovatky ulice Litovické s ulicí 5. května ke křižovatce Litovické s ulicí Sportovců a dále ulicí Sportovců až k STS je dokončen a převzat Pražskou plynárenskou a.s., ale není napuštěn plynem, protože konce odboček na pozemcích soukromých majitelů rodinných domků nejsou zabezpečeny. Pražská plynárenská a.s. požaduje alespoň provizorní ochránění ukončení těchto odboček před vybudováním zděných sloupků pro hlavní uzávěry plynu: Je tedy nezbytné:

- plynovou přípojku připevnit na zvláštní sloupek pevně zakotvený do terénu
- konec přípojky zakrýt pevným krytem.

Požadovanou ochranu je třeba provést ihned u všech objektů, ke kterým byla provedena plynová přípojka a není dosud zabezpečena. Jinak nelze tuto část plynovodu napustit plynem. Plynovou přípojkou, kterou provedlo město Hostivice na své náklady, tak byla majiteli pozemku jeho nemovitost zdarma zhodnocena. Je třeba požadovanou ochranu těchto přípojek urychleně provést, aby byla zaručena bezpečnost při provádění postupné plynofikace našeho města.

VYHLÁŠKA

Obecně závazná vyhláška města Hostivice
ze dne 30.3.1995 - č. 2/1995

O ÚPRAVĚ ZÁKLADNÍHO NÁJEMNÉHO PODLE POLOHY
DOMU.

Zastupitelstvo města Hostivice podle §45 písm. 1/ zákona č. 367/1990 Sb. ve znění zákona č. 302/1992 Sb. a podle §4a odst. 1 písm. b/ a c/ zákona č. 265/1991 Sb. ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

s t a n o v í :

zvýšení základního nájemného podle vyhlášky Ministerstva financí č. 176/1993 Sb., o nájmem z bytu a úhradě za plnění poskytované s užíváním bytu, ve znění vyhlášky č. 30/1995 Sb., o 10 % v těchto částech města:

Husovo nám., Komenského ul., Školská,
Kmochova, Litovická, Sportovců,
Čs. armády, Družstevní, Cihlářská,
Za mlýnem, Železniční, Jiráskova

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1.7.1995.

ZEPTALI JSME SE

V únorovém čísle našeho časopisu jsme se zmiňovali o právní subjektivitě v souvislosti s jejím udělením pro Základní školu v Hostivici.

"Co znamená pojem právní subjektivita",
jsme se zeptali JUDr. Jaroslava Tenkrátá.

Pojem "právní subjektivita" -

zejména ve vztahu k základním školám.

S rozvojem tržního hospodářství, s překonáním tzv. relativní samostatnosti subjektů hospodářských či obchodních vztahů, odstátněním a s tím souvisejícím obrovským nárůstem počtu subjektů vstupujících do právních vztahů nabývá na významu otázka, kdo s kým uzavírá smlouvy, kdo, jakým způsobem a v jakém rozsahu je nadán vlastností sám za sebe jednat,

být subjektem právních vztahů, čili tzv. "mít právní subjektivitu".

S postupující privatizací je spojena také samostatnost v rozhodování a také výlučná odpovědnost za takové rozhodování a za jeho následky.

Být nadán právní subjektivitou tedy velice zhruba řečeno znamená být účastníkem právních vztahů, samostatně právně jednat a být za své jednání plně odpovědný.

Je třeba se okrajově zastavit u pojmu "právní vztahy", neboť jak vidno shora, právní subjektivita bez právních vztahů není myslitelná. Právo je jedním z nástrojů regulace vztahů mezi lidmi, společenských vztahů. Ty se poté, co jsou upraveny právem (právními normami, zejména zákony či prováděcími vyhláškami) stávají právními vztahy. Lidé ovšem ve všech právních vztazích nevystupují pouze jako jednotlivci, ale také jako součástky společenských organismů - organizací, jako např. podniků, společností, politických stran a také škol a školských zařízení atd.

Jak výše uvedeno, právní subjektivita je právními předpisy "shůry daná" vlastnost lidí (fyzických osob) a uměle (opět právními předpisy) vytvořených "společenských organismů" (právnických osob) mít práva a povinnosti, samostatně právně jednat (činit právní úkony, např. uzavírat smlouvy) a nést odpovědnost za své jednání v právních vztazích (tj. strpět právní následky jednání, např. zaplatit pokutu za porušení pravidel silničního provozu). Jednotlivé stránky právní subjektivity lze nejlépe ukázat na jednoduchém příkladě - i malé dítě má právo např. dědit - je nadáno vlastností mít (subjektivní) dědické právo. Nemůže však platně pořídit např. závěť - právní předpisy mu takovou vlastnost nepřiznávají, nemůže učinit takový právní úkon. Nechodí-li malé dítě do školy, a tato povinnost je zákonem stanovena, samo neodpovídá, nelze jej právně (např. pokutou či jinak) trestat, odpovídají za něj rodiče (zákonní zástupci).

Co tedy přinesla - aplikujeme-li shora uvedené poučky a šedivou teorii do školního života - právní subjektivita školám? K čemu jsou dobré takové právní vlastnosti pro školy?

Škola, která až dosud byla právně i ekonomicky jakousi součástí školského úřadu, se stává rovnocenným partnerem pro ostatní účastníky právních vztahů, samostatně hospodaří se svý-

mi prostředky, má teď i právně vlastní personální potenciál, ředitel a jiní vedoucí pracovníci by se měli změnit z vykonavačů vyšší - a ne vždy zcela do místních poměrů nejzasvěcenější - vůle úředníků školského úřadu na skutečné samostatně se rozhodující "pedagogické manažery". Škola (její ředitel) napříště bude samostatně uzavírat např. pracovní smlouvy s učiteli, vychovateli, ale také se školníkem, sama bude objednávat (bude-li např. vlastníkem budovy - i to je projev právní subjektivity - škola sama může vlastnit majetek, uzavírat nájemní smlouvy...) např. opravu střechy,, uzavírat s řemeslníkem či stavební firmou smlouvu o opravě, ale také sama ji hradit. Škola může také sama sjednávat podmínky využití např. školních prostor v době mimo vyučování pro různé aktivity, pronajímat je a i jinak vyhledávat vedlejší zdroje příjmů. Ty by však v souladu se svým posláním měla využít pro vzdělávací a výchovný účel.

Způsobí-li si některý zaměstnanec školy pracovní úraz, bude za něj odpovědná škola a bude jej také podle zákona odškodňovat.

Příklady, co přinesla právní subjektivita školám, by se jistě našla celá řada, od těch příjemných až po ty nežádoucí a nechtěné, které však zcela zřejmě nepřevažují. Podstatné však je to, že by se zvýšenou samostatností, větší pružností vycházející z možnosti přímo činit právní úkony (a to se znalostí místních poměrů) a také odpovědností měl zlepšit chod škol, jejich hospodaření, výběr učitelů a jiných pracovníků. To vše pak samozřejmě není samoučelné, ale mělo by tak postupně dojít ke zkvalitnění výchovně vzdělávacího procesu.

VELIKONOČNÍ SVÁTKY

Velikonoce jsou svátky pohyblivé, jejich datum bylo dáno již juliánským kalendářem. Není přesně známo, jaký původní svátek Slovanů se v této době slavil, jistě ale měl vztah k zemědělství, protože převážná část obyčejů se vztahuje k zajištění budoucí úrody.

Počátek velikonočního půstu navazuje na konec masopustu, tj. 6 týdnů před Velikonocemi. Šest postních nedělí mělo odvozeno svá pojmenování podle pokrmů, nebo podle zvyklostí a obřadů:

1. P u č á l k a - podle postního pokrmu "pučálky" (usmažený naklíčený hrách).

2. Č e r n á , P r a ž n á , S a z o m e t n á - černý smuteční oděv, obřadní pokrm "pražmo" (pražená obilná zrna).

3. K ý c h a v n á - pověra, že kdo v ten den třikrát kýchne, nebude po celý rok nemocný.

4. D r u ž e b n á - původní zvyk "sdužování" chasy, dětské hry.

5. S m r t n á - obřad vynášení "smrti", chození s lítem (zelený stromek).

6. K v ě t n á - zábavy a občůzky s lítem, svěcení ratolestí (kočičky, košťata).

Od Květné neděle probíhá Pašijový týden, který je ve znamení církevních obřadů a středověkých pašijových duchovních her, zobrazujících biblické legendy. I dny v tomto týdnu mají svá pojmenování a vztahují se k nim různé obřady.

Škaredá středa, Zelený čtvrtek - obřadní pečivo jidáše, má se jíst i něco zeleného,

Velký pátek - přísný půst, nepeklo se ani nevařilo, Bílá sobota - svěcení ratolestí,

Velikonoční neděle - omývání vodou, Velikonoční pondělí - velikonoční nádivka

(z vepřového a uzeného masa, vajec, strouhané housky a bylinek).

K ostatním typickým pokrmům velikonočních svátků patří známé mazance, bochánky, pečený beránek. Nejvýznamnějším obřadním pokrmem však zůstávají vejce. Červená vejce - kraslice se stala symbolem dárků z lásky. Podarování malovanými vejci je součástí těchto krásných lidových obyčejů, které u nás patří k nejstarším.

Dodnes se dochovaly různé způsoby a techniky zdobení vajec:

- Malování - batikování roztaveným včelím voskem, dále leptání slanou šťávou z kyselého zelí, okurek anebo octovou vodou.

- Plastické reliéfní zdobení bílých nebo obarvených skořápek barevným voskem nebo parafinem.

- Ovazování vajec rostlinnými částmi před ponořením do barvy.

- Leptání barev kyselinou.

- Vyškrabování- gravírování volného vzoru.

- Zdobení nalepováním kousků slámy, duší bezu nebo jezerní (vodní) sítiny.

Chcete-li si i vy letos vymalovat krásné kraslice, tady je návod na batikování vajec voskem:

- Vosk se rozehřívá nad kahanem na lžici, maluje se špendlíkovou hlavičkou (špendlík zapíchnutý v dřevěné násadce) na nahřátá vejce vařená natvrdo. Vzor je tvořen z krátkých čárek kapkovitého tvaru a teček. Po obarvení ve vlažné barvě a oschnutí se vosk stírá nad plamenem jemným hadříkem.

CO BY SI PŘÁLA REDAKČNÍ RADA

Přála by si, aby rubrika NÁZORY - POLEMIKA nezůstala v žádném čísle prázdná.

Přála by si příspěvky, třeba i ostře formulované, avšak nedotýkající se cti odpůrce.

Aby si autoři polemických příspěvků uvědomovali, že sami odpovídají za pravdivost svých tvrzení, jestliže by jimi poškozovali jinou osobu.

Přála by si, aby autoři vážili, zda zvolené téma skutečně veřejnost zajímá a způsob jeho zpracování je čtenářům srozumitelný.

Aby nezaměňovali tuto rubriku s příležitostí k vyřizování osobních sporů. Ne každý je totiž tak zasvěcen, aby z různých náznaků vyrozuměl, o co autorovi skutečně jde.

Redakční rada si nepřeje omezovat kontraverzní témata, ale nepřeje si také polemiku pro polemiku.

Redakční rada si uvědomuje, že náš časopis je měsíčník a že nemůže předpokládat, že čtenáři uchovávají v paměti po celý měsíc, od jednoho čísla k druhému, příspěvek, na který někdo polemicky reaguje. Není tak domýšlivá, aby předpokládala, že starší čísla měsíčníku si většina čtenářů ukládá. Proto se bude snažit, aby k těmto tématům přinesla odlišné názory a stanoviska - vždy pokud možno v jednom čísle.

Ze všeho nejvíc si však redakční rada přeje, aby celý časopis a zvláště pak rubrika NÁZORY - POLEMIKA pomáhala řešit nedorozumění, postrkovala věci kupředu a byla pro čtenáře zajímavá.

Jiří Kučera - člen komise urbanismu
a životního prostředí

PROČ ČERVENÁ?

Zavedení semaforů na karlovarské silnici jsem vítal jako prostředek ke zvýšení bezpečnosti, který ulehčí přecházení při dopravních špičkách. Můj dojem z jejich provozu je ale zatím dost rozpačitý. Chápu snahu, aby se auta nehromadila v centru města, nevím ale, zda je nutné, aby kvůli tomu svítila červená na každé straně jinak dlouho. I pokud provoz nelze zařídít jinak, potom jsou tu další dvě skutečnosti, které nemohu pochopit.

Jel jsem směrem na Prahu, od prvního semaforu jsem vyjížděl čtyřicítkou na zelenou, která právě naskočila, u semaforu na náměstí se

rozsvítila zelená, ale po deseti vteřinách už svítila opět červená a všichni museli zastavit na náměstí. Toto je ideální možnost vzniku dopravní nehody, když si řidič některého z vozidel nevšimne nečekané změny situace.

Druhým nepochopitelným momentem je rozsvícení zelené pro chodce na semaforu u mlékárny. Pro auta naskakuje v poměrně pravidelném intervalu červená, ale zelená pro chodce se rozsvítí jen tehdy, když někdo zmáčkne tlačítko. Červená tak svítí zcela zbytečně, semafor zdržuje provoz a zastavující auta zvyšují ekologickou zátěž okolí. Navíc se řidiči, kteří jedou na Prahu, často poté, co projedou auta od Prahy (kde svítí zelená dříve), rozjíždějí na červenou. Tím se stává pochybným bezpečnostní význam semaforů.

Podle mého názoru by semafor by měly být nastaveny tak, aby po zmačknutí tlačítka umožnily přechod chodcům. Jinak mohou klidně auta projíždět bez zastavování.

Vladimír Kukačka - člen komise urbanismu
a životního prostředí

POLEMIKA

Potěšilo mne, že se politický život v Hostivici začíná hýbat. Že se začala čeřit ztrnulá hladina obecní politiky a začínají se probouzet politické strany a hnutí. Každé čeření a probublávání, jak je známo, dovede vyčistit i kalnou a zapáchající vodu až na kvalitu vody pitné. Nechť tedy bublá a čeří se politika stran, až do ní bude vidět jak do křišťálové studánky. Co víc si může občan v tomto směru přát?

Jsem přesvědčen, že občané našeho města již neočekávají od svého zastupitelstva tvrdý politický boj mezi jeho různě "zabarvenými" členy. Věřím, že očekávají to, co očekávali od vzniku více než jedné strany a za co byli odhodláni po 17. listopadu 1989 i bojovat. Slibovali si tenkrát od plurality stran, že jejich konkurenční boj o občana a vzájemná kontrola přinese občanovi prospěch. Kdyby tomu tak nebylo, zůstali by u strany jedné, nezaložili by a nedovedli k obecním volbám v Hostivici stran pět. Je to už od Boha dáno, že různí lidé mají na jednu věc různý názor a že se pak přívrženci jednoho názoru sdružují. Ve strany a hnutí. Zavést pro všechny jednotný názor dovedli jen komunisté, přesněji řečeno chtěli. A nakonec přísloví: Když dva dělají totéž, není to totéž.

Nejdůležitější pro fungování obce je komunikace mezi občany a starostou, občany a městskou radou, občany a městským zastupitelstvem, občany a úředníky městského úřadu. Ti všichni jsou zde pro občana, občan do jejich rukou svěřil svoje peníze v podobě nemalých odevzdávaných daní a důvěru, že je užijí v jeho prospěch co nejlépe. Proto ještě důležitější je komunikace mezi jednotlivými složkami samosprávy, to je městskou radou, městským zastupitelstvem, městským úřadem, městskou policií a Technickými službami. Komunikace a informovanost mezi úředníky městského úřadu, zřízenými organizacemi a členy městského zastupitelstva je dána zákonem o obcích. Informovanost občanů vyplývá též ze zákona o obcích a je zaručena i dalšími zákony. Jde o to, aby jednotlivé složky byly mezi sebou informovány tak, aby se nemusely domýšlet, aby dva nedělali zbytečně na jedné věci, aniž by o sobě věděli a jiná věc aby nestála v dobré víře, že se jí zabývá někdo jiný. Minulému zastupitelstvu se moc nevedla ani informovanost vnitřní, ani komunikace s občanem. Musím ale říci, že velkou část viny na tom měl nezájem občanů. Informační provázanost dnešní samosprávy jako celku zatím nedovedu a nechci komentovat. Snažím se, aby o nejdůležitějších věcech v oboru životního prostředí a dalších, byli informováni všichni členové městského zastupitelstva i občané. Není náhodou, že tuto skutečnost dávám k uvážení na začátku nového čtyřletého volebního období.

Chraň nás pán Bůh před těmi, kteří používají v lidských vztazích jen chladný rozum bez emocí. Jsou to roboti bez duše, kteří jsou schopni jen toho, nač jsou naprogramováni. Hodí se k práci na pásu, ne k práci s lidmi. Většinou pachatelů trestných činů chybí některá z lidských emocí. Přeji vám tedy až přijdete na městský úřad, aby vás nepřivítal robot v masce usmívajícího se úředníka, ale lidská bytost, které nechybí ani ta emoce, která je potřebná k vyřešení vašeho problému. Já osobně bych bez emocí k přírodě a životnímu prostředí nebyl schopen je bránit. Bez nejsilnější emoce by život na zemi dávno vyhynul.

Emoce budiž pochválena!

Na konec: Vpřed dobří a schopní úředníci.

Špatného položme na lavici

a provolejme v pln hrdel:

Dostaneš výplatu. Na záda.

Jaromír Kratochvíl, tajemník Městského úřadu v Hostivici

TAK NEVÍM ...

Když jsem se rozhodl uveřejnit svá "Slova k zamyšlení", (HM 3/95 - pozn.red.), nepředpokládal jsem tak nesrozumitelnou a současně urážející reakci, které se dopustil autor předchozího sdělení. To, že použil ke svému svéráznému parafrázování celé moje věty a tím posměšně změnil smysl mého článku, je nejen nekorektní, ale především neetické.

I když "Polemika" svědčí o naprostém nepochopení některých myšlenek článkem sdělovaných, a tudíž reakce na ni je zbytečná v některých pasážích se dotýká cti lidí, kterou je nutné ochránit.

Ano, zabýval jsem se obecní politikou. Dnes mohu říci, že je třeba se zabývat i politikou kulturou. Není jednoduché přijatelně formulovat myšlenky do závěrů, které přijímají rozdílně uvažující strany. Nechtěl jsem vyhrocovat problémy, spíše hledat alternativy, únosné kompromisy a pozitiva jednotlivých názorů. Chtěl jsem říci pouze to, aby každá zúčastněná strana chápala, že je její povinností se dohodnout. To přece vůbec neznamená, že tento způsob zbavuje jednotlivé subjekty povinnosti trvat na určitých principech a zásadách, od kterých ustoupit dále nelze.

Nevím, a vlastně ani nechci vědět, jak autor dospěl k formulacím o e m o c í c h .

Trvám však na tom, že úředník musí jednat bez emocí, aniž by se stal "pachatelem trestných činů", jak se snaží pan Kukačka čtenářům podsunout. Chci dále občany ujistit, že na městském úřadu nebudou "přivítání roboty v maskách usmívajících se úředníků," pouze konstatuji, že jde o šíření poplašné zprávy.

Závěrečnou poezii nebudu komentovat.

Nevím, jak s tematikou souvisí láska, i když asi všechno souvisí se vším. Leč, zde musím souhlasit s panem Kukačkou, že bez lásky by život na Zemi dávno vyhynul - a proto láska budiž pochválena.

P.S. Emoce = duševní pohnutí, citový vzruch, dojetí, vzrušení.

Slovník cizích slov, SPN Praha 1986.

Vít Šolle, ředitel Základní školy Hostivice

K ROZPOČTU ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Chci věřit, že se jedná o nedorozumění. Základní škola má letos na provoz, opravy a údržbu (nemám tedy na mysli investice) mít jako jediné školské zařízení rozpočet nižší než v loňském kalendářním roce. A to 1 030 000,- Kč. O zohlednění nárůstu cen ani nemluvě.

Je skutečně nepochopitelné, proč 430 dětem základní školy přispěje obec na jejich školu stejně, jako 104 dětem školy mateřské. Mateřská škola totiž podle vyhlášky města Hostivice vybírá od rodičů příspěvek na neinvestiční výdaje ve výši 300,- Kč měsíčně. Ať počítám, jak počítám, a tu vyhlášku jsem četl dobře, mělo by se tam vybrat ke 300 000,- Kč za rok (rozhodně ne pouze 150 000,- Kč, jak předpokládá paní ředitelka).

Jelikož mateřská škola je příspěvkovou a ne rozpočtovou organizací, patří tyto příjmy jí. Na mzdy a odvody, zbytek by mělo i na nějaké hračky, dostává mateřská škola od školského úřadu. Nevím proč tuto skutečnost paní ředitelka Kozlová, členka městského zastupitelstva, popírá. I když trochu tuším.

Tak tedy 300 000 + 722 000 je 1 022 000,- Kč, a to na provoz, opravy a údržbu. Neboť na odvody (to je zdravotní a sociální pojištění) dostane od školského úřadu.

Je snad objekt mateřské školy větší? Je snad v horším technickém stavu? Vždyť dva ze tří objektů základní školy nemohou být pro svůj stav zkolaudovány. Školní jídelna přitom již stojí 20 let. Prostředí, vybavení a okolí školy má ještě hodně nedostatků. Dokonce takových, které jsou v rozporu s bezpečnostními, požárními a hygienickými předpisy. Má-li obec málo, o to spravedlivěji by měla rozdělovat a šetřit by měli všichni.

Jana Kozlová, ředitelka Mateřské školy
v Hostivici

ODKUD ZAČÍT ...?

Reagovat na toto napadení ostře? Ne - nechci. Hlavou se mi honí milion myšlenek na dobu, kdy základní škola a mateřská škola byly partnery, vycházely přátelsky - vždyť jejich děti a naše děti jsou děti společné - hostivické - a o ty nám přece jde!

Ale když se jedná o peníze, tak prostě bratr nezná bratra ...

Teď jen lituji čtenáře, kteří tápou a snaží se zorientovat: Má pravdu Šolle??? - Má pravdu Kozlová??? Vždyť dosud jsme jim důvěřovali oběma! Vystupovali jako seriózní a důvěryhodní představitelé školských zařízení! (Z tohoto image však pan Šolle na veřejném plenárním zasedání svým vystoupením rapidně sklouzl do roviny zcela řediteli školy nepříslušející. To však dále nechci komentovat.)

Argumenty o zmíněné výši rozpočtu mateřské školy 1 022 000,-Kč by byly pravdivé pouze v případě, že bychom se všichni orientovali v otázce rozpočtu tak, jako pan ředitel. Ten totiž nepochopil základní ideu předpokládaného (!) rozpočtu. Nerespektuje zákonitý vztah v příjmech a výdajích. Čísla mu pak narůstají do pohádkových výšek a z ušetřených zlatáčků si podle pana ředitele Šolleho mateřská škola skládá svůj pohádkový poklad!

Rozpočet mateřské školy bude přezkoumán i přes vědomí, že ekonomika každého podniku, tedy i školského zařízení, se musí řídit určitými pravidly a zákony. Tak to bylo, je a bude i v mateřské škole (ony totiž existují kontroly).

Nevím, kde pan ředitel bere tolik odvahy poškozovat dobré jméno mateřské školy na veřejnosti a tolik drzosti osočovat mne z nekalých úmyslů, aniž by si předem nechal věci objasnit, vysvětlit. I když zase - asi ví, že nemám co skládat účty jemu, ale jen kontrolním a městským orgánům. Přesto bych to byla ráda udělala - ale asi o to nestál.

P.S. Pan ředitel cudně zamlčel, že k jeho 1 030 000,-Kč připadne ještě 880 000,-Kč na školní stravovnu a že investiční výdaje bude mít hrazeny zvláště od městského úřadu.

Miroslav Mrskoč, předseda Svazu bojovníků
za svobodu Hostivice

Vážená redakce,

dovolte, abych učinil jménem Svazu bojovníků za svobodu, jehož jsem předsedou, několik poznámek k polemice JUDr. Zváry k našemu článku "Bylo nám smutno", kterou jste otiskli ve 3. čísle Vašeho časopisu a žádám Vás o doslovné zveřejnění následujícího textu:

Doslovné znění našeho článku "Bylo nám smutno" bylo členy našeho svazu odsouhlaseno jako součást usnesení výroční schůze, konané dne 20.1.1995, které mimo jiné jako host byl přítomen i nynější pan starosta našeho města, a vyjadřuje tedy jejich názor. Pokládá-li tudíž JUDr. Zvěra své spoluobčany, kteří sami, nebo jejich blízcí, nasazovali vlastní životy v době okupace republiky za "pisálky", není snad nutné k tomu něco dodávat. Pokládá-li navíc mínění těchto lidí za "přihlouplé", je zase podle našeho názoru smutné, že toto napsal bývalý starosta našeho města. Avšak nechtěli bychom zde hodnotit jeho činnost ve funkci starosty, kterou zastával; pokládáme to za zbytečné. Dostatečně zřetelně ji totiž zhodnotili hostivičtí občané výsledkem listopadových komunálních voleb.

%%%

PADESÁTÉ VÝROČÍ

Padesát let po porážce nacismu se dočteme v našem tisku i takováto moudra: "...semínko nesváru zasel o už české národní obrození, kdy si Češi kvůli emancipaci udělali z Němců nepřátele." (V MF DNES tvrdí Petr Nováček, nikoli sudetský Němec, ale český novinář ve službách švýcarské společnosti Ringier. Tak tedy zas český beránek vlku vođu kalí.) "...není co oslavovat, když jsme v této válce nebojovali." (Míní 35letý poslanec Libor Novák - tedy "pamětník".)

V demokracii je zaručena svoboda slova, a tedy mít i takovéto názory. Těm mladým, kteří historii svého národa - nikoli jen svou vinou - znají neúplně, chci připomenout:

Od 6. století je naše země osídlena českými kmeny. Na pozvání českých knížat a králů přišli k nám jako kolonisté Němci a bylo jim přiznáno občanství. Po porážce v bitvě na Bílé hoře následovala další vlna kolonizace, kdy s cizími vítězi přišlo mnoho Němců a za babku získali majetek české šlechty a měšťanů, popravených nebo vyhnaných německým císařem Ferdinandem II. (Připomíná-li to někomu dnešek, není to jen náhoda.) Nastala tuhá germanizace vrcholící za Josefa II. (1780-1790). Ale začalo i zoufalé úsilí českých vzdělanců o záchranu českého jazyka a národa - národní O b r o z e n í (Dobrovský, Palacký, Jungmann). Rakousko-Uherské vyrovnání (1867) poskytlo samostatnost Maďarům, Češi vyšli naprázdno. Rakouské vládě už nebylo možno věřit, proto usilovali naši politici

o obnovení samostatnosti českých zemí a vzniku Československa (Masaryk, Štefánik, Beneš, legionáři bojující ve Francii, Rusku, Itálii. V novém státě měli Němci zaručena všechna práva politická, jazyková, kulturní, sociální, a přece uskutečnili své heslo Heim ins Reich (Domů do Německa). Způsobili okupaci naší vlasti, zřízení protektorátu a koncentračních táborů a smrt tisícům českých vlastenců. Důsledně uplatňovali plán na vyhubení českého národa (Heydrich, Lidice, vyhnání lidí ze Sedlčanska). A znovu boj na život a na smrt tisíců našich letců a tankistů po boku našich spojenců v cizině a partyzánů a odbojářů doma.

K samozřejmým povinnostem nás živých patří vzpomínka a úcta k hrdinům, kteří bojovali i život položili za naši svobodu. Byli ti naši otcové vděčnější k padlým, když jim postavili na Husově náměstí pomník s nápisem: "Těm, kteří životy své i štěstí svých rodin za svobodu své vlasti obětovali."

Vraťme se trochu zpět. Krátce po vypovězení I. světové války 26.července 1914 začala do Hostivice přicházet smutná oznámení o prvních padlých: - Josef Ibl 30.X. v Slavonii, František Horešovský 13.VI. v Haliči, 20letý Rudolf Mokřý 23.VI. 1915 v Haliči, 23letý František Mokřý 17.VIII., Jan Filipi 16.X. v Krakově a desítky dalších. Ve výboru Sokola vznikla v r. 1915 myšlenka postavit padlým vojínům pomník. Z příspěvků místních spolků a obce byl v neděli 23.července 1922 odhalen. Kronikář zapsal: "Průvod od sokolovny za zvuku hudby dorazil k pomníku, starosta V. Bouška přivítal občany a zástupce ministerstva národní obrany I. Bitla. Pak řídící učitel A. Geltner hovořil o vzniku pomníku, přečetl jména 45 padlých a pamětní listina byla uložena do základů v přední straně pomníku. Po projevu maj. Bitla odhalili čtyři zástupci čsl. vojsk pomník a pěvecký sbor Sokola zazpíval hymnu, zazněla salva a po ní Smetanovo Věno. Pan učitel František Pechlát složil proslov "Památce padlých": Nejlepším synům vděčný lid - na věčnou paměť staví - památník tento kamenný - jenž přichozímu praví: - Jak žula stáli v boji zlém - svůj život pro vlast dali - by porobu a otroctví - z národa svého sňali. - Občanstvo mužům statečným - nemůže více dáti - než mohylou tou kamennou - jim vděk a poctu vzdáti. Nuž, památníku našich dob - jen hlásej příštím věkům - že rovno v světě nebylo - těm našim českým rekům." Postůjme na chvíli před pomníkem, který modeloval sochař E. Kodet a vytesal R. Ducháček,

a zamysleme se nad jeho podobností padlého praporečnicka, nad smutkem klečící a modlící se matky, i nad tragédií ženy s třemi malými dětmi-sirotky.

4. července 1937 uplynulo 20 let od slavného vítězství legionářů nad Němci u Zborova. V ten den byla po slavnostním projevu spisovatele Jaroslava Kvapila uložena do pomníku prst z bojišť v Rusku (Zborov), ve Francii (Terron) a Itálii (Doss Alto). Po r. 1945 přibyla jména hrdinů proti nacistického odboje, umučených nebo popravených: Jaroslav Jandera, škpt. Václav Študent, Štěpán Drda, pplk. Josef Broul, František Hájek, František Novotný, Josef Vlček, Zikmund Škrabálek.

Pomník bojovníků za svobodu v Litovicích zvětšuje jména dvaceti šesti padlých v první světové válce 1914-1918 a osmi obětí druhé světové války 1938-1945: František Tamchyna, Jaroslav Suchánek, Václav Štajner, Jaroslav Klecan, manželé Langovi, František Novotný, Rudolf Vilím.

Až budeme v květnu klást květiny k pomníkům, přijďte se těm statečným poklonit i vy a uvědomit si, že svoboda není dar z nebe, ale každá generace musí o ni znovu usilovat. A jestliže je ohrožena, ať máme dost sil zachovat se jako naši stateční. Ač neznali namnoze báseň Viktora Dyka "Země mluví" z let první války, jednali ve smyslu její výzvy: "Prosím tě, matka tvá: Braň si mne, synu! Jdi, třeba k smrti těžko jdeš. Opustíš-li mne, nezahynu. Opustíš-li mne, zahyneš."

A. Saifrt

5. května 1945 o osmé hodině ranní nevěřili občané našich obcí svým očím. Ze střechy sila mlýna vlála československá vlajka!

Po šest let pečlivě uschovávaná - zářila v jarním slunci. V neuvěřitelně krátké době se vlajky objevily na domech. Ani skutečnost, že okupanti měli ještě dost síly, aby nařídili jejich stažení, nesmazala dojem z této chvíle, která vhněla slzy do očí. Trvalo ještě několik vzrušených dní, než se vlajky ocitly na domech definitivně.

Uvítáme toto výročí podle tradice? Ne už nalepováním ušmudlaných papírových paskvilů státního symbolu na okna a také bez doprovodu vlajek cizího státu. Zavlaje opět červenobílá vlajka s modrým klínem ze sila mlýna? Kéž by tradice byla tak silná, aby se objevily vlajky i na domech nejen úřadů a institucí. Tam patří při podobných událostech ze zákona.

Ing. Jiří Pergl

SLAVNOST V KOSTELE

V sobotu 18. března 1995 se v hostivickém kostele sv. Jakuba konala neobvyklá slavnost. "Z Boží prozřetelnosti skrze vkládání rukou nástupce apoštolů" došlo k vysvěcení Mgr. Miloslava Nováka z Hostivice na jáhna. Jáhenské svěcení provedla jeho Eminence doktor Miloslav kardinál Vlk, arcibiskup pražský.

Město Hostivice, které si považuje za čest, že mohlo na své půdě přivítat pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlka předalo prostřednictvím svého zástupce, pana starosty dr. Františka Chalupy, vzácnému hostu pamětní list. Pamětní list jako upomínku na tento ne-nevšední akt spolu s upřímným blahopřáním byl předán i Mgr. Miloslavu Novákovi.

Oba hlavní aktéři jáhenského svěcení - pražský arcibiskup a novosvěcenec z Hostivice zvětšily svými podpisy zápis o této události pro městskou kroniku.

Kronikář města Ing. Jiří Pergl připravil k příležitosti této slavnosti stručný historický přehled o působnosti pražských biskupů a arcibiskupů v minulosti Hostivice.

Doplnil tak významný díl naší minulosti, do té doby neprávem přehlížený. Přečtete si, kteří vysocí církevní hodnostáři se v dávných dobách zapsali do dějin nejen českých, ale i přispěli k obohacení tradice našeho města.

PRAŽŠTÍ BISKUPOVÉ A ARCIBISKUPOVÉ V HISTORII HOSTIVICE

Město Hostivice zahrnuje v sobě čtyři kdysi samostatné obce:

Hostivici, Litovice, Břve a Jeneček.

Prvním známým pánem Litovic byl pan Řehoř z Litovic, později známý jako Řehoř z Dražic. Jeho bratr Jan byl 25. biskupem pražským. Dosedl na stolec sv. Vojtěcha r. 1258 jako Jan III. Oba bratři byli blízcí králi Přemyslu Otakarovi II. Jan III. krále přežil jen o několik měsíců a zemřel roku 1278. Proslul jako stavebník a příznivec umění. Jeho stavební huť patrně postavila panu Řehořovi původní tvrz. Měli oba svůj podíl i na tom, že po vystěhování usedlíků z pražského podhradí se valná část z nich usídlila právě v Hostivici. Také hostivický kostel se těšil pozornosti Jana III. Svědčí o tom listina z roku 1277, která jedná o zajištění kostela. Biskupův bratr tu začíná církevní dráhu jako farář. Řehořův syn Jan, synovec Jana III., se stal pražským biskupem roku 1301 jako Jan IV. Je

to výrazná postava s velkými církevními, politickými i uměleckými zásluhami. Zvláště se u něho projevovala péče o národ, která byla v té době ojedinělá. V našem městě po sobě zanechal vzácnou památku, Litovickou tvrz. Tu pro něho z původního otcovského sídla přestavěli francouzští mistři v čele s mistrem Vilémem, kterého Jan IV. z Dražic poznal za svého pobytu v Avignonu. Výjimečně šťastnou shodou okolností tato stavba dosud stojí v podobě, která se od roku 1334 změnila jen málo.

S Hostivicí je spojeno mládí druhého pražského arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi. Jako mladý zpovědník a osobní sekretář mladičského Jana Lucemburského dostal za své služby od krále tři lány porostlin v Hostivici. Brzo je prodal, ale po létech vystupuje jako majitel dvora přiléhajícího ke kostelu. Věnoval jej špitálu pro chudé a nemocné kleriky v Praze. V tu dobu jeho bratr Pavel z Jenštejna, písař královské komory, vlastnil Litovickou tvrz. Tak se stalo, že historie města se letmo dotkl Pavlův syn arcibiskup Jan z Jenštejna. Vlastnil Litovice spolu s bratřími Pavlem a Václavem. Brzy se ale podílu na Litovicích vzdal, snad aby jeho spory s Václavem IV. nezhoršily už tak nedobrou situaci bratří z Jenštejna. Litovice stejně neudrželi. Všichni tito církevní hodnostáři se zapsali do dějin této země a významně přispěli k obohacení tradice našeho města.

Ing. Jiří Pergl
kronikář města Hostivice

.....
"Ignoruje-li někdo z místních občanů minulost a historii své obce, nemůže se toto místo stát jeho pravým domovem."
.....

OBCENÍ SAMOSPRÁVA A MÍSTNÍ POLICIE

VE SPOJENÝCH OBCÍCH LITOVICE, BŘVE A JENEČEK
v letech 1895-1919 a 1931-1945

.....
ČÁST II.

V květnu 1913 požádal strážník pan Najman, aby byl zbaven policejní služby, a zda by mu bylo umožněno provozovati písemné práce i nadále, poněvadž byl požádán panem starostou z Hostivice, by mu v kanceláři pomáhal. Zde

by žádal za písařské práce 400 K ročně. Na mimořádné schůzi obecního zastupitelstva 17.5.1913, po projednání dopisu starosty z Hostivice, provedena debata a padl návrh pana Tomka, aby dosavadní strážník konal práci tak, jak jí má konat, a má-li jinde lepší vyhlídky, by se o ně ucházel, v čemž mu není možno překážeti. Návrh schválen. V další schůzi v červenci nebyl vzat zřetel k drahotným poměrům, které ho přinutily pracovat u starosty v Hostivici, a proto mu to bylo zakázáno. Strážník však 5. července 1913 dává čtvrtletní výpověď ze služby, což bylo přijato. Vzhledem k dalším typům písma v zápisech šlo asi o bouřlivější jednání, kterým končilo období pana J. Najmana, co strážníka spojených obcí. V téže schůzi na konec byl schválen trumf radního z Jenečka, aby pan starosta Hostivice našeho strážníka do služeb nepřijímal, o čemž se vyrozumí písemně. Škoda, podle mého pracoval pan Najman spolehlivě a skoro bych řekl, že i odborně. Svědčí o tom jím psané zápisy ze schůzí až do února 1914.

A tak slavnému výboru nezbylo nic jiného, než vypsat opět konkurs. Do 15.9.1913 podáno celkem 70 žádostí, které probere čtyřčlenná komise pp. Jar. Burgr, St. Zpěváček, M. Tomek a J. Arnold. Komise stanovila toto terno:

J. Jelínek z Hnidous, Fr. Peterka z Vinohrad, Václ. Hejduk z Liboce. Na návrh pana Zpěváčka bylo místo obecního strážníka propůjčeno 25.9.1913 Františku Korbelovi z Břevnova. Témuž stanoven roční plat 700 K, svobodný byt v obecním domku se zahrádkou. Příklad na oblek 40 K ročně. Nový strážník konal předepsané hlídky, dřívější asi půl dne v Litovicích a zbytek v Hostivici. Jak který bydlel, nelze zjistit. Když nový strážník žádal odměnu za polní hlídky (mezitím asi narukoval), tak se výbor opatrně usnesl s odměnou počkat na dobu pozdější, v případě, že se navrátí z bojiště!

V době války konali noční službu různí občané za skromný plat. Od dubna 1914 do listopadu 1914 není žádný zápis, asi měli mnoho starostí s válečnými příkazy. Obecní posílák pan Černý měl 2 koruny denně a pan V. Matoušek za noční hlídku také 2 koruny denně.

Pro zajímavost: Kolna se zvoničkou přistavěna k obecnímu domku v Jenečku stavitelem Haklem za 394 K 77 hal.

První zápis nového strážníka Fr. Korbela se stal až po návratu z války v prosinci 1918. Zvyšuje se mu služné k jeho žádosti na 5 korun denně s připomínkou, co drahotní přídavek od 12.9.1918 a 50 korun na oblek.

Začátkem prosince 1918 ustavena místní Občanská stráž: Fr. Korbel, obec. strážník a Josef Novák, kovář v Litovicích, co noční hlídač za 2 koruny za jednu noc. V jarních měsících r. 1919 požádal strážník o definitivu. Člen rady pan Malý navrhuje vypracovat smlouvu před schválením této definitivy.. Ku sestavení smlouvy navržení pp. Burgr Jar., Šimáček A., Tomek Matěj, Horešovský Jos. a Stanislav Zpěvák. Dne 12.4.1919 uzavřena smlouva mezi obcemi a strážníkem a je přijat do definitivy. Služné 5 korun denně, svobodný byt o dvou místnostech, půda, chlév v obecním domku čp. 18 a k tomu přináležející zahrádka. Na zakoupení obleku příspěvek 50 %. Třetinou bude přispívat na pojištění. Vše se zpětnou platností od 1. listopadu 1913. Ve 24 hodinách služba 16 hodin, 8 hod. volna. Pěší hlídky ve všech obcích, tak jako u předešlých. Potřebnou výzbroj opatří obec.

(Porovnejte s dnešní obecní policií !)

14.6.1919 končí staré obecní zastupitelstvo, které vedl úřadující radní Jaroslav Burgr, po panu Šimáčkovi, který narukoval.

Počet obyvatel v r. 1901: Litovice 528 duší, Břve 260, Jeneček 189, celkem 977 duší.

V samosprávném obecním zastupitelstvu se střídali členové první kurie, zámožní občané spolu se zástupcem panující habsburské dynastie, správcem c.k. dvora., jimž patřila vesměs zemědělská půda v obcích. Byli to pánové: za Litovice: Malý Ján, Herda Ant., Zikán Ant., Burgr Ant., a Burgr Jaroslav, Zpěvák Stanislav, Linek Frant., Sobotka Václav, Špaček Jan, Vorlíček Josef. Ze Břvů: Novotný Ladislav, Ptáček Fr., Šimáček Ant. Z Jenečka: Tomek Matěj, Horešovský Fr., Evan Josef, Stříbrný J., Stádník B. Z nižší III. kurie se častěji promítala jména těchto obyvatel:

Jan Řečinský, M. Mareš, J. Rohla, později Ant. Rohla, J. Čížek, J. Arnold, J. Fiala, Josef Mercl, B. Hrdlička, J. Řehoř, V. Novák a Hanzlík.

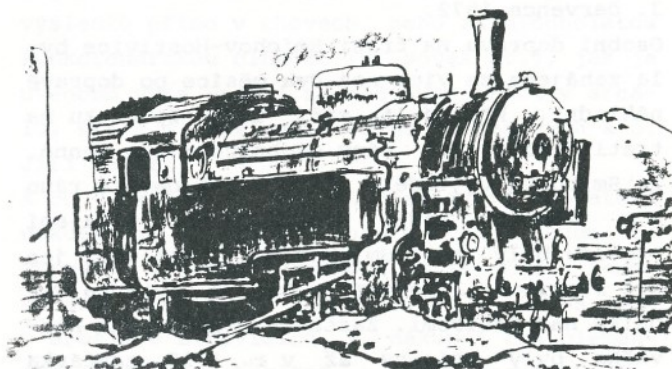
O tom, jak si počínala obecní samospráva ve vztahu k místní policii vzhledem ke změněným státoprávním poměrům po skončení I. světové války, hodlám pokračovat příště.

Václav Čížek, bývalý tajemník
v Litovicích.

Redakční poznámka:

I. části, jak tohoto vyprávění o obecní policii, tak i následujícího seriálu o historii železnice, byly uveřejněny v lednovém čísle.

Z HISTORIE ŽELEZNICE

II. část

autor: V. Trefil

V době, kdy buštěhradská dráha pronikla Královskou oborou do Buben, připravoval se zápas o další tučné sousto - spojení Prahy se severočeskou uhelnou pánví. Společnost buštěhradské dráhy nebyla jediným uchazečem o stavbu nové trati. V ostrém konfliktu a zákulisním boji jí pomohla především pražská městská rada, a tak v červenci roku 1869 dostala buštěhradská dráha koncesi. Začala kupodivu stavět nikoliv od Prahy, ale od Chebu přes Karlovy Vary, Chomutov a Žatec ku Praze. O několik let později se Společnost Buštěhradské dráhy pustila do další stavby. Tentokrát to byla trať vycházející ze Smíchova a končící v Hostivici. Nádraží buštěhradské dráhy na Smíchově se rozkládalo za nádražím České západní dráhy a bylo zcela samostatné, obě nádraží byla dokonce oddělena plotem. Ve společné nádraží byla sloučena teprve v roce 1921. Původní nádražní budova byla v dnešní Křížové ulici čp. 485, poblíž výtopny. Z nádraží stoupala trať ke stráni nad zlíchovským kostelem, přešla nadjezdem na pokraji Prokopského údolí pražsko-duchcovskou trať, velikým obloukem se stočila na dva vzosné viadukty nad silnicí a Dalejským potokem a pronikla vápencovými skalami přes radlické lesy k Jinnonicům. Tak vznikla romantická trať nad Zlíchovem a Hlubočepy, známý " p r a ž s k ý s e m m e r i n g ", po níž jezdí vlaky dodnes. Stavba této krátké, ale nákladné trati trvala pouze dva roky. Výkon jistě jedinečný, uvědomíme-li si, že 1 200 dělníků mělo jako jedinou mechanizaci k dispozici pouze 77 železničních vozů, 590 koleček a 26 koní. V červnu 1872 byla zveřejněna vyhláška, v níž "nejvyšší privilegovaná buštěhradská železnice"

oznamovala, že na trati ze Smíchova do Hostivice - se stanicemi Smíchov, Cibulka a Řepy - se započne výkon pro dopravu nákladů dne 3. července 1872.

Osobní doprava na trati Smíchov-Hostivice byla zahájena za více než dva měsíce po dopravě nákladní. Přesně 16. září 1872. Zpočátku na trati jezdily dva páry osobních vlaků denně. Ze Smíchova vyjížděly vlaky v půl deváté ráno a v jedenáct hodin večer. V době zahájení provozu byly mezi Smíchovem a Hostivicí jen dvě stanice - Jinonice a Řepy a zastávka Cibulka nad Košířemi. Zastávky Hlubočepy a Konvářka byly zřízeny až v r. 1928, zastávka Stodůlky dokonce o 10 let později.

Tím se dostáváme k historii vlastního hostivického nádraží. Stanice Hostivice vznikla již při stavbě koňské dráhy z Brusky na Výhybku. Původní staniční budovou byl dům čp. 90, který dodnes stojí. Ve sklepích lze ještě zjistit důkladnost stavby. Na nádraží se přepřahali koně. Proto zde byly stáje a nocležna pro kočí. Dále byl v budově byt správce stanice a čekárna.

Buštěhradská společnost převedla provoz na trati na provoz parní. Byl, jak už víme, zahájen v r. 1863. Při této příležitosti bylo nádraží rozšířeno o další kolej. Po této úpravě měla stanice dvě koleje a dvě místně stavěné výhybky.

- pokračování

ŘÁDKY K ZAMYŠLENÍ

V polovině února Václav Havel ve svém projevu namaloval čáru za minulostí česko-německých vztahů, čímž jednoznačně zaujal rozumné, kteří chtějí žít v přítomnosti a dívat se do budoucnosti a popudil ty, kteří mají popuzování jako náplň života nebo politický program.

Šest vět z projevu prezidenta republiky stojí zvláště za pozornost.

Že Masarykovo Československo nebyl omyl.

Že zlo odsunu bylo jen smutným vyústěním zla, které mu předcházelo.

Že naše budoucnost není v minulosti.

Že je třeba ukončit koloběh krevní msty, v němž nové a nové generace vnuků trestají jiné vnuky za zločiny jejich dědů na vlastních dědech.

Že proti duchovním zplodinám nacionalismu se demokraté musejí postavit a říci jim dost.

A konečně že tato země nebude nikdy jednat o revizi poválečných smluv.

(Tomáš Němeček - převzato z časopisu Mladý svět č. 9/95)

JAK SE ČINILI CHOVATELÉ

Již tradičně se sešli hostivičtí chovatelé, aby v polovině března zhodnotili svoji činnost a dosažené výsledky v roce minulém a zároveň si vyjasnili, čím hlavně se chtějí zabývat v roce již započatém.

Na jejich výroční členskou schůzi, která se konala 17.3.1995 v sále chovatelského areálu v Litovicích, je přišel pozdravit starosta města Dr. František Chalupa, zastoupena byla i obec Baráčníků, z okolních chovatelských organizací vyslali své zástupce chovatelé z Břevnova a Vokovic a přítomen byl ing. Hartl za Klub Čsl. vlička. "Čestným hostem" - a obzvláště milým - byl pan Josef Koutecký. Z obsáhlé a podrobné zprávy, která zde byla přednesena a která se dotýká všech oblastí a zájmů činnosti chovatelské organizace, vyjímáme alespoň několik nejzajímavějších bodů.

SPOLEČENSKÁ ČINNOST v r. 1994:

V únoru byl uspořádán 11. chovatelský ples.

V chovatelském areálu se konala Bonitace Čsl. ovčáka. V červnu se konala dvoudenní výstava drobného zvířectva. V srpnu proběhl již IV. Nákupní trh plemenných kozlíků a koziček.

V říjnu byla uspořádána Speciální výstava moravského pštrosa, na které bylo z oblasti středních Čech vystaveno přes 350 holubů.

Ve stejném měsíci proběhla i výstava okrasného ptactva (pořádala ji pražská organizace Řeporyje). V listopadu byl uskutečněn autokarový zájezd na Národní výstavu do Brna.

CHOV KRÁLÍKŮ: K chovu je registrováno 108 králíků u 16 chovatelů.. Chovatelé obeslali výstavy ve Slaném, Nebušicích, Kladně, Mukařově, ve Znojmě i Národní výstavu v Brně. Výborných výsledků docílil František Škopek ve Znojmě, kde získal na celostátní výstavě za králíka Stříbřitý černý čestnou cenu, výborná ocenění získal i na výstavě v Brně, kde se též dobře presentoval chov Pavla a Jaroslava Růžičkových. Nejlepším chovatelem byl vyhodnocen František Škopek za chov králíků Stříbřitých černých.

Foto Jindřich Lukášek

CHOV DRŮBEŽE soustřeďuje 10 chovatelů drůbeže hrabavé, zakrslé a kachen. Vynikajících výsledků docílil Ing. Konrád, který za chov bantamek a velsumek zakrslých získal 8 čestných cen na Národní výstavě v Brně. Dobře si vedla i mladá chovatelka Markéta Andrlová (Hedvábníčka bílá) a Jaroslav Růžička (Velsumka zakrslá). Nejlepším chovatelem byl vyhodnocen Ing. Richard Konrád.

CHOV HOLUBŮ sdružuje 8 chovatelů pečujících o 170 ks holubů. V loňském roce obeslali výstavy v Hostivici, Unhošti, Hostouni, Lounech a v Brně. Výborných výsledků dosahovali Ing. Hrdlička, p. Stříbrný a Ing. Konrád. Nejlepším chovatelem byl vyhodnocen Ing. Josef Hrdlička s chovem Moravských pštrosů černých.

CHOV OKRASNÉHO PTACTVA sdružuje 8 chovatelů, kteří se rovněž zúčastňují výstav (K. Novák st., Blaho, Donát). Trvale výborných výsledků v tomto oboru dosahuje zejména Karel Novák st., který je členem chovatelské organizace od roku 1972 a který dlouhá léta vedl právě tento chovatelský obor. A tak jeho zásluhy o chov okrasného ptactva nespočívají jen v hodinách strávených odbornou prací a chovatelskou péčí, ale i v nespočetném množství hodin věnovaných potřebné funkcionářské činnosti právě pro tuto chovatelskou odbornost. Za uplynulý rok byl Karel Novák st. vyhodnocen nejlepším chovatelem.

DO OSTATNÍCH CHOVŮ PATŘÍ CHOVATELÉ OVCÍ, KOZ, PSŮ, AKVARIJNÍCH RYBIČEK A TERARIJNÍCH ZVÍŘAT

Ve výroční zprávě je zdůrazněna i další péče o chovatelský areál (nutnost dořešit dodávku vody do areálu, provést terénní úpravy, os-

větlení areálu, výsadbu zeleně a další). Ve zprávě je pamatováno i na poděkování členům organizace, a to nejen za dosažení výborných výsledků přímo v chovech nebo za dlouholetou funkcionářskou činnost (K. Novák st.), jak je uvedeno výše, ale i za obětavou práci v areálu, které si zaslouží rodina Smetanových a p. Jiří Majer.

A co konkrétního chtějí hostivičtí chovatelé uskutečnit v průběhu tohoto roku? Bude to Okresní výstava drobného zvířectva a zemědělské techniky ve dnech 16.- 17. června 1995 v areálu v Litovicích, V. nákupní trh plemených kozlíků a koziček - 26. srpna 1995, Bonitace Čsl. vlčáka a Podzimní výstava okrasného ptactva a květin.

Tolik tedy to nejdůležitější z činnosti a dění v jedné naší neaktivnější a nejspolehlivější zájmové organizaci. Přejme hostivickým Chovatelům, aby se jim veškerá odborná a tvořivá činnost nadále dařila alespoň stejně dobře, jako doposud.

A.K.

ČEKÁME NÁVŠTĚVU

V týdnu od 15. května budou hosty základní školy naši kamarádi z Windischeschenbachu. Ubytování budou v rodinách žáků, kteří se na podzim loňského roku zúčastnili výměnného pobytu ve zmíněném bavorském městě nedaleko Weidenu.

Místní škola, kde jsme prožili několik příjemně strávených dní, nás překvapila nejen dokonalým vybavením, ale i milým chováním dětí a učitelů. Němečtí přátelé nám připravili bohatý program: např. společnou výuku některých předmětů (německého jazyka, výtvarné a tělesné výchovy) a prohlédli jsme si vybavení školy. Součástí naší návštěvy byly i výlety, přijetí u pana starosty, prohlídka weidenských památek a koupání v termálu. Velkým zážitkem se pro nás stal celodenní výlet do Mnichova. Měli jsme možnost si prohlédnout známý olympijský stadion a zvláště pak technické muzeum. Po celý týden se o nás starali naši noví kamarádi. Ti nám zajistili noclehy přímo ve svých rodinách a my jsme tak během jednoho týdne měli jedinečnou možnost zdokonalit se v jazykových schopnostech a hlavně lépe poznat své přátele.

Tento krásný pobyt se teď tedy chystáme našim kamarádům oplatit.

Iřena Freimanová
ZŠ Hostivice

JARNÍ POMOC PŘÍRODĚ

Rok 1995 byl vyhlášen Radou Evropy jako Evropský rok ochrany přírody. Měl by být dobou zvýšené péče o přírodně cenné plochy zejména mimo zvláště chráněná území. V rámci této akce budou například vyhlášeny nové přírodní parky, velká pozornost bude zaměřena na významné krajinné prvky, územní systémy ekologické stability, armáda se bude věnovat přírodě ve vojenských prostorech, budou pokračovat programy na ochranu biodiverzity (rozmanitosti) atd.

Konkrétním příspěvkem hostivických přátel přírody k Evropskému roku ochrany přírody byla tradiční jarní pomoc přírodě, která proběhla v sobotu 18. března za účasti více než 60 dobrovolníků z řad myslivců, skautů, Kajek i neorganizovaných občanů. Přálo nám počasí, po předchozích deštích se udělalo pěkně, a tak jsme zvládli většinu z toho, co bylo třeba udělat.

Vysbírali jsme odpad v okolí Kaly a vyčistili jsme z nejhoršího černou skládku na Nekejcově, postavili jsme lávku přes mokřinu na "červeném okruhu" na jižním okraji Kaly a pokračovali jsme s úpravou cest ze sídliště na Břve a ve vrbičkách - vyřezávali jsme nálet a pálili ho. Pro udržení přijatelného stavu přírodně nejvzácnějšího území na celém západním okraji Prahy je ale třeba stále pokračovat v nekonečném boji s bezohlednými lidmi. Věřím, že se opět sejdeme na brigádě na podzim a že také majitelé se začnou o své pozemky více starat.

Poděkování za pomoc náleží všem účastníkům, zvláště panu Kukačkovi, který se nejvíce podílel na přípravě akce a panu Dostálovi, který při likvidaci skládky použil vlastní stroj. Dále děkujeme městské radě za poskytnutí příspěvku na občerstvení a technickým službám za půjčení pily a svezení odpadků.

Za oddíl mladých ochránců přírody Kajky

Jiří Kučera

Z POLICEJNÍCH DENÍKŮ

— REPUBLIKOVÉ POLICIE

28.2. v 10.45 hod. byl ohlášena požár trafostanice v Družstevní ulici v Jenečku. Požár, který způsobila technická závada, likvidovaly hasičské útvary z Roztok a Řevnic. Ke zranění nedošlo, škoda dosáhla částky 900 000.- Kč.

1.3. zahájeno trestní stíhání za výtržnictví, kterého se dopustili 4 hostivičtí mladíci za-

čátkem února na diskotéce v Sokolovně v Jenči. Napadli a zranili 3 jenečské muže.

1.3. byl z trestného činu ublížení na zdraví obviněn R.H. (ročník 1974) z Hostivice, který před restaurací Sokolovna v Jenči napadl chýňského mladíka.

1.3. byl z trestného činu ublížení na zdraví obviněn podnikatel z Prahy 5. V kiosku na parkovišti u karlovarské silnice v Hostivici napadl muže z Klecan, jehož zranění znamenalo 2 měsíční pracovní neschopnost.

10.3. bylo zahájeno trestní stíhání za výtržnictví proti 3 mužům - sourozencům z Hostivice, kteří na diskotéce v Sokolovně v Jenči napadli pořadatele.

12.3. Dobře, že v nádrži nebylo moc benzínu, mohl si říct jenečský majitel Škody 100 poté, co se se svým autem šťastně shledal. Policisté ukradenou škodovku vypátrali ještě na katastru Jenče, ovšem s prázdnou nádrží.

13.3. byl z trestného činu krádeže obviněn mladistvý M.H. z Hostivice. V Červeném Újezdě se vloupal do mateřské školy a způsobil tam škodu za 15 350.- Kč.

14.3. v 9.45 hod. oznámila vloupání majitelka restaurace U Hájků v Litovicích. Zloděj během noci vytlačil okno a z restaurace odnesl mikrovlnnou troubu, maso, uzeniny, cigarety a 2 900.- Kč v mincích. Škoda 14 397.-Kč.

22.3. v 8.15 hod. oznámil vloupání spolumajitel firmy, která vlastní restauraci na Břvech. Zloděj v nočních hodinách vytrhl mříž od okna WC, dostal se dovnitř restaurace, kde poškodil hrací automaty a odnesl si několik lahví alkoholu a vína, 1 kg kávy, cigarety, cukrovinky, ale i radiomagnetofon a kalkulačku včetně 4 450 Kč v mincích.

Škoda dosáhla částky 18 510.- Kč.

23.3. Zřejmě nevěřil svým očím, břevský občan, když toho dne v 11 hodin neviděl svůj plot, který tam ještě předešlý den byl! Zabudované 160 cm vysoké drátěné oplocení pozemku v délce 90 m mu kdosi ukradl! Škoda 7 500, Kč.

A.K.

PODĚKOVÁNÍ

SVAZ ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH
místní organizace Hostivice

d ě k u j e panu Vladimíru Burgerovi
a dalším sponzorům za finanční dary,
které této organizaci poskytli.

PROGRAM OSLAV

50. VÝROČÍ UKONČENÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY

8.5.1995 - 8.00 hod.

Vzpomínkový akt u pomníku padlých
na Husově náměstí

9.00 hod.

Vernisáž výstavy "Hostivice za
války - svědectví kronik, archivů
a osobních vzpomínek".

POZVÁNÍ NA KONCERT

Ve středu 10. KVĚTNA 1995

od 19.00 hodin se v zámecké aule
uskuteční

KONCERTNÍ VYSTOUPENÍ S NÁZVEM

"ČESKÁ MELODIE"

ÚČINKUJÍ: JAROSLAV SVĚCENÝ - HOUSLE
HANUŠ BARTOŇ - KLAVÍR

Na programu jsou skladby z díla B. Smetany,
A. Dvořáka, Ladislava Dusíka a H. Bartoně.
S hudebním skladatelem a klavíristou Hanušem
Bartoněm si budeme moci pohovořit o vztahu
současné a klasické hudby a jejich
interpretech.

Součástí programu dále bude
RECITAČNÍ PĀSMO

K 50. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA,
které připravila a přednese
LÍDA BENEŠOVÁ

Předprodej vstupenek obvyklým způsobem bude
zahájen 27. dubna 1995.

T L U M O Č Í M E

Svaz zdravotně postižených - místní organiza-
ce v Hostivici, vyjadřuje své upřímné poděko-
vání panu doktorovi MUDr. Karlu Fárovi za
velmi pěkný a v dnešní době často až nevšední
a vzácný přístup k jeho pacientům.

Nás, kteří patříme k mnohem citlivějším
pacientům, dokáže vždy laskavě ošetřit,
odborně poradit, povzbudit a vysvětlit vše,
co s našim zdravotním stavem souvisí. To, co
si na něm tolik ceníme, je právě jeho
laskavý, srdečný a navýsost lidský přístup.

Vážíme si i takové jen zdánlivé maličkosti,
jako je jeho schopnost a ochota "pohovořit si
s pacientem". Vždyť to může být mnohdy
účinnější než bůhvíjaká medicína!

Jsme rádi, že je pan doktor Fára právě tady,
u nás - v Hostivici. Přejeme mu do další
práce hodně a hodně síly a energie.

Pane doktore, děkujeme.

Za Svaz zdravotně postižených v Hostivici
Jiřina Popelková, předsedkyně

KRONIKA ŽIVOTA

JUBILANTI

Miroslav Horák, Hostivice	5.5.1920
Věra Kopejtková, Hostivice	16.5.1920
Božena Tomková, Hostivice	27.4.1910
Jindřiška Svejtková, Hostivice	7.5.1904
Alžběta Tomašovičová, Litovice	7.5.1904

NARODILI SE

SŇATEK UZAVŘELI

ÚMRTÍ

Milena Žáková	1925	15.1.1995
Bohumil Pavlas	1912	27.2.1995

VZPOMÍNKA

Dne 13. dubna 1995 jsme vzpomněli 5. výročí
úmrtí mého otce a našeho dědy, pana Václava
H e r y n k a . Nikdy nezapomeneme.

Za vzpomínku děkuje

rodina Pulchartova a Sunkova.

Dne 30. dubna 1995 uplyne 24 let od úmrtí mého
drahého manžela a našeho tatínka, dědečka a
pradědečka, pana Václava D o s k o č i l a .
Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.

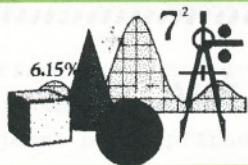
Manželka a dcery s rodinami.

ZÁPIS DĚTÍ DO MATEŘSKÉ ŠKOLY V HOSTIVICI

Sdělujeme rodičům, že zápis do mateřské školy bude probíhat po celý měsíc květen 1995.

Přijímány budou děti ve věku 3 - 6 let.

Přihlášky jsou k vyzvednutí v mateřské škole.

Výběrová Základní škola s rozšířeným jazykovým vyučováním (státní),

Pod Marjánkou 2, Praha 6 - Břevnov

ve školním roce 1995/96

přijímá žáky z 2. ročníku ZŠ se zájmem o intenzivní výuku anglického a německého jazyka.

Přijímací řízení květen 1995.

Přihlášky jsou k dispozici ve škole.

Informace na č.tel.: 357 745-7.

Několik volných míst i v 5. ročníku.

Předpokladem je začáteční znalost AJ a NJ.

VOLNÉ SDRUŽENÍ INSTALATÉRŮ provádí

rekonstrukce a montáže vody a kanalizace. Vše v plastu.

Kontaktujte nás na adrese: Miroslav Sládek

Krouzova 3042, 143 00 Praha 4 - Modřany

Telefon: 401 1867 - od 17 do 21 hodin.

OBČERSTVENÍ U KUDRNÁČE

V Lukách 473 - Litovice - za hotelem ROXY

přijme pro nadcházející letní sezónu

PRODAVAČKU nebo **PRODAVAČKY.**

Požadujeme slušné a seriózní vystupování.

INFORMACE na ☎ 302 5219 nebo osobně na adrese:

U KUDRNÁČE, V Lukách 473, Hostivice

**Čištění koberců, čaloun. nábytku
a čaloun. interiérů automobilů**

F. BURDA Česká 844, Hostivice

tel.02 / 395 264

FOTBALOVÝ KLUB HOSTIVICE

u s p o ř á d á

v sobotu 22.dubna 1995 od 6.00 hodin

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

Předměty určené ke sběru připravte včas před své domy.

Vydáno nákladem města Hostivice

Redaktor: A. Křížková

Redakční rada: S.L. Plicka (předseda), M. Zvára, K. Šícha,

J. Stejspal, E. Hrbková, ilustrace V.L. Stanislav.

Otištěné názory nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

Uzávěrka vždy 24. dne předchozího měsíce.